

[Vesterager.]

ret store Friskole i Harboøre, der er knyttet til Indre Mission, vil vække en voldsom Protest. Det er nødvendigt, at man bliver klar over, hvorledes man vil forholde sig over for Privatskolen i denne Sag.

Med Hensyn til Fagene udtalte den højtærede Undervisningsminister, at der ikke skulde være nogen særlig Forøgelse. Ved at høre den højtærede Undervisningsministers Udtalelser og ved at læse Bemærkningerne har jeg faaet det Indtryk, at der alligevel er en ikke saa helt lille Udvidelse, det skal jeg ikke ved denne Lejlighed fordybe mig særlig i, men kun udtale, at det næppe lader sig gennemføre at faa alle de Fag, her er nævnt, med. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en stor Del af Befolkningen meget gerne vil, at Fagene skal uddybes, og at der skal komme et godt Resultat ud af Arbejdet med de Fag, vi har i Skolen, men jeg tror ikke, man ønsker at blive ved at bygge til, det er simpelt hen umuligt at faa Plads, saa bliver der, hvad der har været Tale om i mange Aar, Fagtrængsel, blot endnu voldsommere end tidligere.

De afsluttende Paragraffer i Lovforlaget er ikke de mindst interessante, og dem vil jeg derfor gerne have Lov til at sige nogle Ord om, det er Kapital VI: Andre Bestemmelser. Her møder man Spørgsmaalet om Religionsundervisningen. Det er jo saa ligetil, at det har en Mængde Menneskers Interesse, hvorledes dette Spørgsmaal løses. Fra næsten alle Sider, hvor man har drøftet dette Spørgsmaal, har man i den sidste Tid erkendt, at Kirken og Skolen var fælles om Børnene, og saa vidt jeg har kunnet følge Debatten, har man fra mange Sider indrømmet, at Skolen gennem Aarene har løst Fadderpligten, en Anskuelse, jeg Gang paa Gang har gjort mig til Talsmand for. Dette arefulde Hverv, at varetage den sidste Del af vor Daabspraksis, har Skolen udført saa godt, som det har været den muligt — naturligvis kan der fremsættes Kritik, men i det store og hele tror jeg, at Skolen har løst denne Opgave paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade.

Men man vil forstaa, at derfor er Skolen en kristen Skole, den maa hvile paa Kristendommens Grundlag, det maa være det, der er det moralske Grundlag for Skolens Opdragelsesgerning. Hvorvidt dette

vil blive fastholdt, kommer man til at tvivle noget om, naar man ser, hvorledes man søger at gøre Religionstimerne til ganske almindelige Skoletimer, dermed er man færdig med Kristendommens Stilling i Skolen.

Det minder mig om, hvad den betydelige Skolemand Professor H. C. Frederiksen i Ordrup i 1919 skrev i en lille Pjece om Religionsundervisningen. Han fortæller, at en Gang kom en Mand til ham og sagde, at han vilde gerne have sin Søn fritaget for Religionsundervisningen i hans Skole. Saa sagde Professor Frederiksen til ham: Det kan De ikke faa i min Skole. Det kunde han ikke forstaa, men saa sagde Professoren til ham: Lad os tale lidt om det, og saa fortsatte han: De kan lige saa godt komme og forlange, at han skal fritages for Danskundervisningen, for han kan sagtens blive fritaget for Dansktimerne, men vi taler jo ogsaa Dansk i de andre Timer, og saadan er det ogsaa med Kristendommen; min Skole hviler paa Kristendommens Grundlag, og man kan nok lukke Børnene ude fra Religionstimerne, men man kan ikke lukke den Aand ude fra Skolen, som raader her, og den virker ogsaa i de andre Timer.

Det er den Opfattelse, man har haft i mange betydelige Skolekredse, ikke mindst inden for den kirkelige Retning, som Professor Frederiksen nærmest tilhørte, nemlig den grundtvigske, og jeg tror, den er nogenlunde rigtig. Det er det, som man nu søger ligesom at komme bort fra, og saa har man givet os Anvisning paa, at der skal indføres nogen Moralundervisning. Det faar man at vide af § 40, hvor det siges, at Børnene ikke maa savne Oplysning om de almindelige moralske Begreber.

Det er jo en saa taaget Udtalelse, at ingen Mennesker vil vide, hvad det skal betyde. Hvad skal det hvile paa? Hvad er det, der skal være Grundlaget for disse moralske Begreber? Er det Kristendommen, eller er det noget andet? Det har vi aldrig rigtig kunnet faa Svar paa, men det maa saa være forbeholdt den højtærede Undervisningsminister nærmere at svare paa. Men naar man ser disse Talemaader om, hvad man vil indføre i Skolen som Grundlag for et saa vigtigt Afsnit af Skolens Gerning, bliver man jo noget betænkelig.